

...

Szegedi Ítéltábla

Bf.III.127/2020/16.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Helység3-en, 2020. május 7. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt *terhelt* ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2020. január 7. napján kihirdetett 9.B.1540/2019/22. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

Az elsőfokú eljárás során felmertült bűnügyi költségből az állam 300.757,- (háromszázezer-hétszázötvenhét) forintot visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Helység2/3 a vádlott tényleges tartózkodási helye, továbbá a bűnjelek közül az 1. tételszám alatti alváztaakaró lemez a Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bjk.I.37/2020. nyilvántartási szám alatt, míg a 2-7., 9-10. tételszám alatti bűnjelek nyilvántartási száma Bjk.I.28/2020.

A 7. tételszám alatt kezelt szerb forgalmi engedélyt a Külgazdasági és Külügyminisztérium Konzuli Főosztálya útján rendeli a kiállító hatóságnak megküldeni.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a 2020. január 8. napjától 2020. május 7. napjáig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 95.664,- (kilencvenötezer-hatszázhatvannégy) forint bünygyi költségbl a vádlott 21.336,- (huszonegyezer-háromszázharminchat) forintot köteles megfizetni, míg a további 74.328,- (hetvennégyezer-háromszázhuszonnyolc) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék fenti számú ítéletével a 2019. április 12. napjától előzetes fogva tartásban lévő vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont], ezért őt 6 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2019. április 12. napjától 2020. január 7. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat 175.306,- forint bünygyi költség viselésére, míg megállapította, hogy az ezt meghaladóan felmerült 247.587,- forint bünygyi költséget az állam viseli.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[3] Az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása és a végrehajtási fokozatnak fegyházban történő megállapítása érdekében,

[4] a vádlott a kiszabott büntetés enyhítése, védője a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítése érdekében fellebbezett.

[5] A Helység3-i Fellebbviteli Főügyészség Bf.38/2020/15. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést annak indokaival egyezően fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[6] A fellebbviteli főügyészség részletesen kifejtette azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket helyesen állapította meg, azonban azok téves értékelésével aránytalanul enyhe büntetést szabott ki, amikor a büntetési tétel irányadó középértékétől a vádlott javára eltérve, a vádlottat 6 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte. A cselekmény jelentős tárgyi súlyára és annak

elszaporodottságára tekintettel, a büntetési célok maradéktalan megvalósulása érdekében indokoltnak tartotta a szabadságvesztés tartamának súlyosítását. A főügyészség véleménye szerint a törvényszék a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát kellő indokok nélkül határozta meg eggyel enyhébb, börtön fokozatban. Jelen ügyben a vádlott személyi körülményei, egészségi állapota és a cselekmény tárgyi súlya sem indokolja az enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla a szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelje végrehajtani. Észrevételezte még, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az eljárás során lefoglalt szerb forgalmi engedélyt nem a Külgazdasági és Külügyminisztériumi Konzuli Főosztálya útján rendelte megküldeni az okmányt kiállító hatóság részére, figyelemmel a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 88. § (4) és (5) bekezdésében foglaltakra.

[7] Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, a szabadságvesztést fegyházban rendelje végrehajtani, és a lefoglalt forgalmi engedélyt a Külgazdasági és Külügyminisztérium Konzuli Főosztálya útján rendelje megküldeni az okmányt kiállító hatóság részére, míg az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit hagyja helyben.

[8] A vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy a vádlott a bűncselekmény kapcsán már az első gyanúsítotti kihallgatása alkalmával bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett és a cselekmény elkövetését megbánta, első pillanattól fogva a hatóságokkal együttműködött. Ezen túlmenően büntetlen előéletű és tekintve, hogy külföldi állampolgár, komoly enyhítő körülmény, hogy egy idegen állam területén található büntetés-végrehajtási intézetben kell letöltenie a büntetését. A vádlott által birtokolt kábítószer hatóanyag tartalma csekély fokban haladta meg a különösen jelentős mennyiség alsó határát, így mindezen bűnösségi körülményekre figyelemmel véleménye szerint a Szegedi Törvényszék szükségtelenül és aránytalanul súlyos büntetést szabott ki. Ezért indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a vádlottal szemben rövidebb, a törvényi minimumhoz közeli, börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés kiszabását.

[9] Sem a vádlott terhére, sem a javára bejelentett fellebbezések nem alaposak, a Helység3-i Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtak részben helytállóak.

[10] Jelen ügyben a fellebbezés bejelentésére a vádlott terhére, illetve javára a kiszabott büntetés súlyosítása, illetve enyhítése érdekében került sor [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont]. A Be. 590. § (3) bekezdése szerint, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül.

[11] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) és (4) bekezdésben meghatározott esetben az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja,

- a) az elsőfokú bírósági eljárást, és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,
- b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,
- c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá
- d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.

[12] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[13] A Be. 606. § (3) bekezdése alapján, amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseket csak akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye.

[14] Az ítéltábla e jogszabályi keretek között elvégzett korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülést a perrendi szabályokat megtartva, a Be. LXXVI. fejezetében részletezett eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le, az ítélet írásba foglalásakor a jogi indokolás terjedelmét illetően a Be. 562. § (2) bekezdése és az 564. § (4) bekezdése szerint járt el.

[15] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított – és a másodfokú bíróság által nem vizsgált – tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a terhére rótt bűncselekmény minősítése is törvényes.

[16] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket maradéktalanul értékelte, azt a másodfokú bíróság csupán annyival egészítette ki, hogy további enyhítő körülményként értékelte, hogy a vádlott időközben már több, mint egy éve van letartóztatásban. Az így kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel, az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabási körülményeket súlyuknak megfelelően értékelve, a bűncselekmény tárgyi súlyával is arányban álló törvényes büntetést szabott ki.

[17] Nem osztotta ezért az ítéltábla sem az ügyészség, sem a védő álláspontját a kiszabott büntetés tartamának vitatása tekintetében. A 6 év 6 hónap tartamú szabadságvesztés kétségtelenül lényegesen eltér a vádlott javára a büntetési tétel irányadó középértékétől. Ez a büntetés azonban szükséges, de egyben elegendő a büntetési célok, így a speciális és

generális prevenció érvényesülése érdekében, így annak lényeges súlyosítását, illetve enyhítését az ítéltábla nem látta indokoltnak.

[18] A törvényszék kellő és ésszerű indokát adta annak is, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát miért eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozta meg. Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott Btk. 35. § (2) bekezdésében írtak szerint a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik az eggyel enyhébb vagy súlyosabb végrehajtási fokozat meghatározása, amely során kizárólag a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre lehet döntését alapítani. A Kúria 56. számú Büntető Kollégiumi véleményének III/10. pontjában írtak szerint enyhítő körülmény, ha a vádlott olyan külföldi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem beszélni, ezért a büntetés kiállása fokozott terhet jelent számára. Helyesen hivatkozott a törvényszék arra, hogy ilyen esetben a Szegedi Ítéltábla következetes ítélkezési gyakorlatára figyelemmel, a törvény szerint meghatározott fegyház végrehajtási fokozatnál indokolt eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat megállapítása.

[19] Ezért nem osztotta a másodfokú bíróság az ügyészség álláspontját a súlyosabb végrehajtási fokozatot illetően. Az általános szabálytól eltérő végrehajtási fokozat megállapítására a büntetés kiszabásánál már értékelt körülmények alapján van lehetőség, azaz mindezen szempontok újbóli figyelembe vétele nem jelenti a bűnösségi körülmények kétszeres értékelését.

[20] A kiutasítás tartamát a törvényszék a bűncselekmény tárgyi súlyára és a vádlott személyi körülményeire figyelemmel arányosan állapította meg és a törvénynek megfelelően rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról is.

[21] Helyesen döntött az elsőfokú bíróság akkor is, amikor az eljárás során lefoglalt szerb forgalmi engedélyt megküldeni rendelte az okmányt kiálló hatóság részére, azonban az általa is hivatkozott 11/2003. (V.8.) IM-PM-BM együttes rendelet 88. § (4) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezésekre figyelemmel azt a Külgazdasági és Külügyminisztérium Konzuli Főosztályán keresztül kell megküldeni, ezért ezt a másodfokú bíróság helyesbítette.

[22] Az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjelekről a törvénynek megfelelően rendelkezett, tekintve azonban, hogy időközben a bűnjelek a Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél bevételezésre kerültek, a nyilvántartási számuk megváltozott, ezért ezt az ítéltábla szintén helyesbítette.

[23] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a vádlott által viselendő bűnügyi költség összegét, tévedett azonban az államot terhelő bűnügyi költség összegét illetően. Az elsőfokú ítélet meghozataláig ugyanis további két fordítási díj megállapítására került sor (2019. augusztus 2. napján 12.700,- forint, 2019. szeptember 5. napján 40.470,- forint), összesen 53.170,- forint értékben, ezért az ítéltábla ezen rendelkezést megváltoztatta és megállapította, hogy a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből az állam 300.757,- forintot visel.

[24] A fent kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a kiszabott büntetés enyhítése, illetve súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezéseket aseptalannak ítélte, azonban az elsőfokú bíróság ítéletét hivatalból is felülbírálva, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára és a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pontjában írtakra figyelemmel, – tekintve, hogy a fogva tartás helye tényleges tartózkodási helynek minősül – megállapította, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a Helység2/3.

[26] A vádlott által, az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, a másodfokú határozat meghozataláig letartóztatásban töltött időt az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe.

[27] A fellebbezési eljárás során a lefoglalt személygépkocsi tárolási díjaként felmerült 21.336,- forint bűnügyi költség megfizetésére az ítéltábla a vádlottat a Be. 613. § (1) bekezdése alapján, – figyelemmel a Be. 574. § (1) bekezdésére is – kötelezte, míg megállapította, hogy a vádlott részére lefordított határozatok fordítási díjaként felmerült 74.328,- forint bűnügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

[28] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2020. május 7.

dr. Joó Attila s. k.

dr. Katona Dorottya s. k.

dr. Kiss Dániel s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró